

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Grønlands Selvstyre tilslutter sig udkast til anordning om ikrafttræden for Grønland af børneloven og udkast til anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om børns forsørgelse mv.

(Naalakkersuisoq for Børn, Unge, Familier og Sundhed)

(1. behandling)

Demokraatit takker Naalakkersuisut for at fremsætte dette udkast til anordning om ikrafttræden for Grønland. Der er tale om en dansk lov, der ønskes effektueret i Grønland. Derfor er der ikke tale om at det er Naalakkersuisut selv, der proaktivt har ønsket at forny loven om børns forsørgelse. Naalakkersuisut har blot været enige i en beslutning, der er taget i Folketinget.

Vi mener, at forslaget hænger fint sammen med Demokraatits ønske om at fremme lige muligheder indenfor Rigsfællesskabet, og dette her er et konkret eksempel deraf. Vi ser med absolut stor tilfredshed på, at forældre af samme køn nu kan sikre sig det juridiske ansvar for børn, herunder at registrere sig som medmødre. Hovedpunkterne i denne anordning handler om: Medmoderskab, faderskab, børnebidrag, børns forsørgelse og børns arveretlige stilling. Der vil skulle ske en tilretning af retsplejeloven, såfremt denne vedtages af Inatsisartut i forhold til øvrige tilretninger af love vi også har vedtaget her i Inatsisartut under tidligere samlinger.

Indholdet, i øvrigt, af denne børnereform kan vi diskutere. Er der reelt tale om en omfattende børnereform? For det er at overdrive en smule at fortælle befolkningen, at der nu er en reform på vej for landets børn. Når vi gransker indholdet ser vi mere en intern omorganisering af registrering af forældreskab. Herunder, at opgaven overgår fra politiet til rigsmyndighederne og til kirken. Det håber vi selvfølgelig vil være gavnligt for politiet og domstolene, således at de sparsomme ressourcer kan anvendes til andre, vigtige opgaver. Dernæst, at det netop skal gøres nemmere for nybagte forældre at registrere deres forældreskab.

Når det er sagt kan jeg ikke lade være med at knytte en kommentar i forhold til den politiske vinkel i lyset af de nødvendige reformer.

Naalakkersuisut beskriver i dette forslag, at forslaget har været længe ønsket, og at man derfor er tilfreds med at godkende dette arbejde, der er vedtaget i Folketinget til brug også i Grønland. Da Formanden for Naalakkersuisut holdt åbningstale, og efterfølgende snakkede med medierne, fik jeg virkelig indtryk af, at Grønland nu var på vej mod en omfattende og fornyet reform for børnene. Da jeg så læste dette forslag, viste det sig at det blot var en dansk lov, der anmodes om, at Inatsisartut behandler med henblik på at ændre loven i forhold til forældreskabet til også at gælde for grønlandske borgere, lige som den gælder for danske borgere. Jeg er dog ikke blevet klogere på, hvilke intentioner og visioner Naalakkersuisut har på

børnebidragsområdet. Jeg ved, at et medlem af Inuit Ataqatigiit gerne vil have os til at debattere børnefattigdom i Grønland. Ikke et beslutningsforslag, men en forespørgselsdebat. Jeg bliver derfor nysgerrig på, om Naalakkersuisut her på forhånd arbejder under partihensyn i forhold til en mulig forøgelse af børnebidragssatsen? Vi ved at borgerne skylder omtrent en halv milliard i A-bidrag. Jeg vil derfor høre, hvad Naalakkersuisuts tanker er i forhold til borgernes afvikling af offentlig gæld på sigt – også i det tilfælde, hvor man agter at øge børnebidragssatsen. Dette vil unægtelig få flere ud i en uoverskuelig gæld, hvis barnets forsørgelsesgrad vægtes uden at tage hensyn til forældrenes betalingsevne, der i sidste ende øger den offentlige gæld. Vi skal være meget påpasselige med, at selvsamme børn ender med skulle stå med regningen, når de bliver voksne, fordi vi fra politisk hold ikke har formået at være de voksne og beskytte vores børn mod en uoverskuelig samfundsgæld.

Fra Naalakkersuisuts side er der ligeledes italesat et ønske om øget fokus på vores styrker i forhold til vores svagheder. Det er meget fint, at man gerne vil anvende den personlige positive psykologiske tilgang på et individniveau. Men jeg må samtidig understrege, at jeg finder det som et forsøg på at lukke det blinde øje til hvad det offentlige via lovgivningen er forpligtiget til at tage sig af i samfundet. Jeg er bekymret for, at Naalakkersuisuts egenhændige syn på fokus på styrker ender med at negligere alle de strukturelle udfordringer vi har som eksempelvis misbruget og vanrøgt af vores børn, unge og handicappede på individ- og systemisk niveau, misbrug af rusmidler, hjemløshed, lav uddannelsesgrad med flere. Det er derfor altafgørende, at vi forebygger på et strukturelt og lovgivningsmæssigt grundlag.

Det er derfor alt for letkøbt af Naalakkersuisut blot at påpege ønsket om et fokus på de ”gode og de stærke” i vores samfund og dermed stirre sig blind på samfundets mange styrker. Vi svækker demokratiet ved ikke at italesætte alle nuancerne i vores samfund. Et stærkt samfund er kendetegnet ved, hvordan vi også behandler personer, der er og har været udsat for social udsathed, grundet vores systemer og samfundsstrukturer - og vi har derfor et meget stort ansvar både som Naalakkersuisut og Inatsisartut for at fastsætte rammer og effektuere reformer, der på sigt skal styrke det enkelte menneske. Det mener jeg ikke, at vi gør alene med dette forslag, som i bund og grund handler om en intern omorganisering trods det gode syn for medmoderskab og forældrerettighederne styrkes.

Vejen ud af fattigdom og et styrket velfærdssamfund skal ske igennem uddannelse og via et ansvarligt forældresamarbejde. Det skal ske allerede på førskoleområdet og navnlig under folkeskoleområdet. Det kan ikke gå hurtigt nok at drøfte disse nødvendige reformer, som Økonomisk Råd også, år efter år, påpeger. Derfor er det relevant nok at spørge ind til, hvordan Naalakkersuisut forestiller sig at hele forældreansvarsloven gøres til genstand for reformer, når det politiske ønske er at gøre samfundet rigere på det individuelle og socioøkonomiske plan.

Med disse ord henviser vi forslaget til relevant udvalg for at sammenstemme hensigterne med dette forslag i forhold til tidligere, vedtagne ændringer i retsplejelovens paragraffer.